

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.43/2024/5.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. január 8. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmény miatt Terheltl rendőr őrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. június 25. napján kihirdetett 42.Kb.161/2023/23-I. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. június 25. napján kihirdetett 42.Kb.161/2023/23-I. számú ítéletével Terheltl rendőr őrmester vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében és a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért – halmazati büntetésül – 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre, valamint a következő fizetési fokozatba előlépésre előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítására ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, és kötelezte a vádlottat 105.902 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az ügyész a kiszabott pénzbüntetés súlyosítása érdekében fellebbezett, míg a vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy a vádlott javára megállapítható nagyszámú és jelentős súlyú enyhítő körülmény indokolta vele szemben szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetés kiszabását, azonban ezzel a javára figyelembe vehető büntetéskiszabási körülmények értékelést nyertek, és semmi nem indokolja az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés rendkívül enyhe voltát. Álláspontja szerint legalább a középértéket érdemben meghaladó mértékű pénzbüntetés állna arányban

a vádlott által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával. Utalt továbbá arra, hogy a pénzbüntetés napi tételeinek a száma sem tükrözi az elkövető vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyait, mert Terhelt1 rendőr őrmester havi 410.000 forint jövedelemmel rendelkezik, és egy ingatlanak és két kisebb értékű gépkocsinak is tulajdonosa. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a vádlottal szemben szabjon ki súlyosabb pénzbüntetést akként, hogy mind a napi tételek számát mind az egynapi tétel összegét növelje.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.632/2024/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy az ügyben a tanácsülés feltételei fennállnak, nyilvános ülés megtartását nem kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályokat maradéktalanul betartotta, és nem vétett hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív hatályú eljárási szabálysértést. Kiemelte, hogy az ítéleti tényállás megalapozottsága nem vizsgálható, és az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a bűncselekmények jogi minősítése is.

[5] A másodfokú ügyészség átiratában kitért arra, hogy az ügyészség a nyomozati szakban a terhelttel szemben a szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt indult eljárást megszüntette, azonban az elsőfokú eljárásban eljáró ügyész a tárgyaláson a bizonyítási eljárás eredményeként ezen bűncselekmény elkövetésével is vádolta terhelt1 rendőr őrmestert. Megjegyezte, hogy a vádirati tényállás mindvégig tartalmazta a szolgálati bűncselekmény leírását, valamint, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen felhívta az érdekelt figyelmét arra, hogy a vádlott cselekménye katonai bűncselekményként is minősülhet. Kitért továbbá arra, hogy a megszüntető határozat hatályon kívül helyezéséről szóló felettes ügyészi vagy nyomozás folytatását elrendelő nyomozási bírói határozat nem született, azonban a kialakult bírói gyakorlat szerint a vádemelést megelőző szakasz hiányosságai nem érintik a vád törvényességét.

[6] A másodfokú ügyészség álláspontja szerint nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott javára jelentkező büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel vele szemben pénzbüntetést és várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést szabott ki. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem rögzítette ítéletében, hogy az elkövetés, vagy az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, pedig ennek a pénzbüntetés napi tétel összege meghatározásánál jelentősége van. Kifejtette továbbá, hogy a törvényszék által kiszabott pénzbüntetés napi tételszáma nem tükrözi megfelelően a bűnhalmazatban álló bűncselekmények tényleges tárgyi súlyát, valamint a pénzbüntetés egynapi tételének összege nem tükrözi a terhelt vagyoni és jövedelmi viszonyait, mert a havi jövedelme 400.000 forint fölött van, valamint 2 személygépkocsi és egy 8.700.000 forint értékű ingatlan tulajdonosa, továbbá más személy eltartásáról nem kell gondoskodnia. Ezért a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a napi tétel számának és az egynapi tétel összegének felemelésével súlyosítsa.

[7] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen járt el.

[8] Az ügyész által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (3) és (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel korlátozott. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e olyan eljárási szabálysértést, amely a Be. 607. § (1) bekezdése, a 608. § (1) bekezdése, valamint a 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Vizsgálta továbbá a bűncselekmény minősítésére, valamint a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

[9] A másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy a katonai tanács az elsőfokú bírósági eljárás során nem követett el olyan eljárási szabálysértést, amely a Be. 607. § (1) bekezdése, a Be. 608. § (1) bekezdése, valamint a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetne.

[10] Az ügyész a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentett be fellebbezést. A Be. 590. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Ebből következően az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapozta.

[11] A vádlott terhére a szolgálatban kötelességzegés vétsége miatti bűnösség megállapíthatósága kérdésében a másodfokú bíróság osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a másodfokú ügyészi átiratban kifejtett álláspontját. Ezen bűncselekmény tekintetében a Fővárosi Nyomozó Ügyészség nyomozást megszüntető határozatot hozott. A nyomozás során ez volt az utolsó eljárási cselekmény, sem a felettes ügyészség, sem a bíróság nem rendelte el a nyomozás folytatását. A Fővárosi Nyomozó Ügyészség Ny.658/2021. számú vádirata tartalmazta, hogy az eljárás a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző kötelességzegés szolgálatban vétsége vonatkozásában megszüntetésre került, és a vádhatóság a vádlottat hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetével vádolta. A vádirat azonban tényszerűen tartalmazta a szolgálati vétség megállapításának alapjául szolgáló cselekmény leírását. Az előkészítő ülésen a törvényszék katonai tanácsa megállapította, hogy a vádlott a vád tárgyává tett cselekménye szolgálatban kötelességzegésként is minősülhet. A bizonyítási eljárást követően az elsőfokú bírósági eljárás során eljáró ügyész a vádat módosította és terhelt1 rendőr őrmester bűnösségét a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző kötelességzegés szolgálatban vétsége miatt is megállapítani indítványozta. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 538. § (5) és (6) bekezdésében írt szabályokat betartotta, majd ítéletében a vádlott bűnösségét a vádkiterjesztéssel érintett szolgálati vétségben is megállapította.

[12] A fellebbviteli főügyészség helytállóan hivatkozott az EBD2012.B.31. számú elvi döntésben kifejtett jogi álláspontra, mely szerint a nyomozás során elkövetett esetleges eljárási szabálysértések nem vezetnek a törvényes vád hiányához. A jelen ügghöz hasonló eljárási helyzetben került rögzítésre, hogy a vád törvényes volt, mivel azt a közvádlói legitimációval rendelkező hatóság emelte, meghatározott személyek pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt.

[13] Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében és a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete indokolása [24]-[31] bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontot.

[14] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. A másodfokú elbírálás idejére azonban jelentősebb súllyal jelentkezik az időmúlás, mint enyhítő körülmény, figyelemmel arra, hogy a bűncselekmény elkövetése és a másodfokú elbírálás ideje között már a büntetési tétel felső határát, bűncselekmények elévülési idejét meghaladó időtartam telt el. Magára a büntetőeljárás megindítására is csak a bűncselekmény elkövetési ideje után másfél évvel került sor. Ilyen körülmények között nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor a Btk. 82. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a (3) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alapján szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. Az elkövetett bűncselekmény jellegére és az általános visszatartás szempontjait fokozottan szem előtt tartva helyesen szabott ki a másodfokú bíróság terheltl rendőr őrmesterrel szemben katonai mellékbüntetésként a következő fizetési fokozatba előlépésre előírt várakozási idő egy évvel történő meghosszabbítását. A vádlott javára jelentkező nagyobb súlyú enyhítő körülményre figyelemmel azonban - a másodfokú bíróság álláspontja szerint - már indokolatlan lenne a kiszabott büntetés súlyosítása, ezért az erre irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[15] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján a – helybenhagyta.

[16] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.161/2023/23-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.43/2024/5. számú végzése folytán 2025. január 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..